

Українська фізична наука і вища освіта зазнали тяжкої втрати. 28 червня після тяжкої тривалої хвороби пішов з життя доктор фізико-математичних наук, професор, академік АН вищої школи України Василь Васильович Ільченко.

Майбутній учений народився 22 квітня 1950 року на Київщині в родині сільських інтелігентів, його дитинство й шкільні роки проминули на Донбасі. В 1973 році він закінчив радіофізичний факультет Київського державного університету ім. Т. Г. Шевченка, з 1973 по 1975 рік працював у науково-дослідному інституті «Сатурн». У 1975 – 1986 роках В. В. Ільченко – інженер, старший інженер, молодший науковий співробітник, науковий співробітник, старший науковий співробітник проблемної лабораторії КДУ ім. Т. Г. Шевченка, очолюваної професором В. І. Стріхою. У 1986–1987 роках молодий учений працював у центральному апараті Міністерства освіти України, очолюючи департамент з питань науки. Повернувшись до наукової й викладацької роботи, з 1987 року В. В. Ільченко працював послідовно на посадах старшого наукового співробітника, доцента, професора на радіофізичному факультеті КНУ ім. Т. Г. Шевченка. Докторську дисертацію він захистив 1995 року, а в 1999 році отримав учене звання професора. З 2007 року був завідувачем кафедри фізичної електроніки, а з 2012 року – завідувачем кафедри нанофізики та наноелектроніки радіофізичного факультету.

Основні наукові інтереси В. В. Ільченка відзначалися різноманітністю і полягали у вивченні адсорбційно-емісійних явищ на гетерофазних поверхнях, дослідженні впливу хімічної взаємодії на поверхнях та межах поділу гетерофазних систем на формування функціонально важливих електричних параметрів приладів сучасної електроніки. В останні роки його наукова робота була спрямована на експериментальні дослідження та комп'ютерне моделювання фізичних явищ на поверхнях наноструктурованих гетерофазних об'єктів. Важливість цієї тематики посилювалася тим, що структури такого типу можуть бути використані для створення електронних емітерів, газових та біосенсорів нового покоління, які поєднують досягнення сучасних нано- та мікро- електронних технологій.

Як викладач В. В. Ільченко підготував та з успіхом читав нормативні та спеціальні курси: «фізичні основи мікроелектроніки»; «напівпровідникова електроніка»; «фізика поверхні», «сенсори і сенсорні системи».

В. В. Ільченко – автор понад 200 наукових праць. Василь Васильович був активним автором нашого журналу і рецензентом численних статей, що друкувались у ньому. Він неодноразово виступав з науковими доповідями на міжнародних конференціях, в тому числі в Канаді, Німеччині, Бельгії та інших країнах і практично на всіх конференціях, які проводились з 2002 р на базі нашого університету. Наукові роботи В. В. Ільченка з фізичної електроніки було вшановано Медаллю ім. Н. Д. Моргуліса НАН України (2011). У 2009 році В. В. Ільченка було обрано академіком АН вищої школи України за відділенням фізики і астрономії.

Ученому була притаманна активна громадянська позиція. Як учень В. І. Стріхи В. В. Ільченко, ще будучи кандидатом наук, взяв активну участь в організаційній роботі зі створення АН вищої школи України, виконував у 1992 році обов'язки її головного ученого секретаря. У 2010 р. його було обрано членом Президії АН ВШ України. У 2008-2013 рр. В. В. Ільченко приділяв багато сил роботі на посаді голови Координаційної ради Українського фізичного товариства.

В. В. Ільченку були притаманні різнобічні й глибокі знання, висока наукова і людська порядність, непересічний педагогічний хист, доброта і тонке почуття гумору. Світла пам'ять про В. В. Ільченка назавжди залишиться в наших серцях, а його наукові ідеї розвиватимуть його учні.

І. О. Анісімов, В. І. Висоцький, В. І. Григорук, І. М. Дмитрук, М. І. Дробноход, С. М. Левитський, Я. І. Лепіх, В. Г. Литовченко, Є. В. Мартин, Г. А. Мелков, М. Г. Находкін, С. Д. Погорілий, Л. В. Поперенко, І. М. Резніков, С. М. Рябченко, С. М. Савенков, В. А. Скришевський, М. В. Стріха, О. В. Третяк